

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 24. marts 2009
Kontor: Kontoret for Integrationspolitik
J.nr.: 2009/5011-99
Sagsbeh.: MLP
Fil-navn: 88.09.svar.

Besvarelse af spørgsmål nr. 88 stillet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 2. marts 2009 (Alm. del).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes oplyse, hvad kommunernes forpligtelse til at hjælpe kvoteflygtninge med transport til læge og sygehus i forbindelse med sygdom omfatter."

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bente Dahl (RV).

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, der har oplyst følgende om sundhedslovgivningens regler om hjælp til transport til læge og sygehus:

Patienter, som har folkeregisteradresse i Danmark, og som modtager vederlagsfri behandling, kan i visse nærmere angivne situationer få befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra behandlingsstedet efter sundhedsloven.

Reglerne herom fremgår af bekendtgørelse nr. 867 af 26. august 2008 om befordring eller befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven. Bekendtgørelsen opregner udtømmende de situationer, hvor der kan ydes befordring eller befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven.

Det vurderes at være for omfattende at redegøre mere detaljeret i denne besvarelse for de regler, der fremgår af bekendtgørelsen om befordring eller befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven.

Følgende kan dog oplyses overordnet:

Kommunalbestyrelsen yder beforderingsgodtgørelse til dækning af transport til og fra alment praktiserende læge og speciallæge, når patienten er omfattet af sikringsgruppe 1, og betingelserne for beforderingsgodtgørelse i øvrigt er opfyldt.

Regionsrådet yder befordring eller beforderingsgodtgørelse til dækning af transport til og fra sygehus m.v., når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Kommunalbestyrelsen yder befordring eller beforderingsgodtgørelse til dækning af transport til og fra genoptræning, når patienten i forbindelse med udskrivning fra sygehus har fået udarbejdet en genoptræningsplan, og betingelserne for befordring eller beforderingsgodtgørelse i øvrigt er opfyldt.

Blandt betingelserne for at kunne få befordring eller beforderingsgodtgørelse kan nævnes, at patienten modtager pension efter de sociale pensionslove, eller at afstanden mellem patientens bopæl og lægen/behandlingsstedet overstiger 50 km.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan endelig oplyse, at retten til befordring eller beforderingsgodtgørelse efter sundhedsloven omfatter alle, som har folkeregisteradresse i Danmark, og som opfylder betingelserne i bekendtgørelsen. Der skeles således ikke til patientens sociale eller økonomiske status, eller til om patienten har dansk statsborgerskab.

For patienter, som ikke har folkeregisteradresse i Danmark, kan der alene ydes befordring til akut behandling, når betingelserne i bekendtgørelsen i øvrigt er opfyldt.

Jeg kan som supplement til det af Sundhedsministeriet oplyste anføre, at kvoteflygtninge, der meddeles opholdstilladelse her i landet, folkeregistreres som tilflyttet landet i den kommune, hvor de boligplaceres efter integrationslovens regler. En kvoteflygtning har således adgang til hjælp til transport efter sundhedslovgivningen, jf. ovenfor.

En kvoteflygtning tilbydes et introduktionsprogram efter integrationslovens regler og kan ydes hjælp efter integrationslovens regler i den treårige integrationsperiode. Det fremgår af integrationslovens § 36, at kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis den pågældende eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssig velbegrunder. Hvis der ydes hjælp efter bestemmelsen, kan der tillige ydes hjælp til betaling af beforderingsudgifter i forbindelse med behandlingen, såfremt der ikke ydes tilskud hertil efter anden lovgivning. Bestemmelsen svarer til § 82 i lov om aktiv socialpolitik om hjælp i særlige tilfælde til ydelsesmodtagere omfattet af denne lov.